

Zofia
Matusiewicz

```
class Learning:  
    def __init__(self, name, age, gender):  
        self.title = learn  
        self.subtitle = python  
        self.paragraph = everyday  
        self.learn("python", "everyday")
```

Zacznij od Pythona

PIERWSZE KROKI W PROGRAMOWANIU

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autorka oraz Helion SA dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autorka oraz Helion SA nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Szymon Sz wajger

Grafika na okładce została wykorzystana za zgodą Shutterstock.com

Helion SA

ul. Kościuszki 1c, 44-100 GLIWICE

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie/zcpyth>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-5820-1

Copyright © Helion SA 2020

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści

Wstęp	7
Kilka uwag o książce	9
Rozdział 1. Dlaczego warto uczyć się Pythona?	11
Rozdział 2. Przygotowanie środowiska pracy	13
Instalacja środowiska ANACONDA NAVIGATOR	13
Wprowadzenie do edytora Jupyter Notebook	18
Rozdział 3. "Hello world" — czyli jak wyświetlać dane	23
Wyświetlanie tekstu na ekranie	23
Jak uruchomić program	24
Jeszcze słowo o wyświetlaniu	25
Zadania do samodzielnego rozwiązania	26
Rozdział 4. Czym jest zmienna?	27
Łańcuchy	31
Liczby całkowite	33
Liczby zmiennoprzecinkowe	34
Wartości logiczne	35
Zadania do samodzielnego rozwiązania	37
Rozdział 5. Jak wykonywać podstawowe działania?	41
Działania arytmetyczne	41
Zadania do samodzielnego rozwiązania	45
Działania na łańcuchach	46
Zadania do samodzielnego rozwiązania	50
Operacje logiczne	52
Zadania do samodzielnego rozwiązania	59

Rozdział 6. Wyświetlanie i wprowadzanie danych	61
Funkcja input — sposób na wprowadzanie informacji	61
Zadania do samodzielnego rozwiązania	63
Funkcja print ma wiele twarzy	63
Zadania do samodzielnego rozwiązania	66
Znaki specjalne	67
Zadania do samodzielnego rozwiązania	69
Rozdział 7. Działamy krok po kroku	71
Algorytmy liniowe	75
Krótka rozmowa — pierwszy program Powitania	79
Rozdział 8. Czym jest funkcja?	81
Funkcje operujące na łańcuchach	82
Jak zmienić typ zmiennej	85
Funkcje logiczne	90
Zadania do samodzielnego rozwiązania	93
Rozdział 9. Jak zdefiniować własną funkcję?	97
Jak zdefiniować własną funkcję?	97
Funkcje, które nie zwracają wyniku	105
Funkcje zwracające wynik	106
Kiedy pojawiają się błędy?	108
Zadania do samodzielnego rozwiązania	111
Rozdział 10. Poprawiamy swój własny kod	115
Co to jest refaktoryzacja kodu?	115
Czy funkcja upraszcza kod?	116
Poprawiamy program Powitania	119
Zadania do samodzielnego rozwiązania	119
Rozdział 11. Nie wszystko jest takie oczywiste	121
Instrukcja warunkowa if-else	121
A jeśli nie ma else?	123
Łączenie i zagnieżdżanie warunków	128
Jak możemy wykorzystywać funkcje w warunkach	131
Zadania do samodzielnego rozwiązania	135
Rozdział 12. Pozostawiamy wybór	139
Algorytmy warunkowe	139
Pętle	142
Stolice — program z warunkami	143
Stolice — refaktoryzacja programu	146

Rozdział 13. Pętle — czym są?	149
Wartości początkowe	150
Uproszczony zapis modyfikacji zmiennych	153
Pętla while i instrukcja break	154
Pętla while w pełnej okazałości	155
Zadania do samodzielnego rozwiązania	157
Rozdział 14. Tablica — czyli wiele zmiennych pod jedną nazwą	159
Tworzenie tablic	160
Inicjalizacja tablic	162
Zastosowanie tablic	163
Zadania do samodzielnego rozwiązania	165
Rozdział 15. Pętla for, czyli pętla z licznikiem	167
Postać pętli for	167
Pętla for: podobna czy inna niż pętla while?	169
Więcej przykładów pętli for	171
Zadania do samodzielnego rozwiązania	173
Rozdział 16. Projekt końcowy	175
Zadanie i jego analiza	175
Pisanie kodu i jego ulepszanie	176
Testowanie programu	178
Rozdział 17. Markdown — proste omówienie, czym jest i jak możemy go użyć w Jupyter Notebook	181
Nagłówki i paragrafy	182
Paragrafy i cytaty	182
Wypunktowania i numerowanie	184
Linki	184
Grafika	185
Tabela	185
Rozdział 18. Zakończenie	187

Rozdział 4.

Czym jest zmienna?

Umiesz już wyświetlać pewne informacje, ale ile razy można wypisywać te same teksty na ekranie? W sumie jeśli chcemy coś policzyć, to łatwiej włączyć kalkulator, a jeśli napisać, to przynajmniej notatnik. Czyż nie? Tak, masz rację. Dlatego program powinien być bardziej uniwersalny. Musi mieć jakiś ciekawy cel. Dojdziemy do tego krok po kroku. Kolejnym krokiem w tym kierunku jest wykorzystanie bytu, który nazywamy **zmienną**.

Być może ta nazwa kojarzy Ci się (słusznie) z matematyką, a z matematyką jest tak, że nie każdy ją lubi. Nie przejmuj się jednak. Mam nadzieję, że następująca analogia pomoże Ci zrozumieć pojęcie zmiennej. Rozwiązując zadanie z tekstem zaczynamy od wypisania szukanej, np. *x* — *ilość jabłek w koszyku*. Zmiennej *x* (bo to ona jest w tym przypadku zmienną) potrzebujemy do wykonania pewnych operacji, rozwiązywania równań, opisanie wyniku.

Podobnie jest w programowaniu. Żebyśmy mogli wykonywać różne operacje, potrzebujemy zmiennych. W matematyce musimy na początku opisać, czym jest zmienna, zaś w programowaniu musimy mieć zarezerwowane takie miejsce w pamięci komputera, w którym będzie przechowywany aktualny stan wiedzy o zawartości zmiennej.

W programie może być zdefiniowanych bardzo wiele zmiennych — i to różnego typu. Oznacza to, że zmienne mogą przechowywać dane, które będą tekstem, liczbą całkowitą lub rzeczywistą (tzn. zmiennoprzecinkową), jedną z wartości logicznych — prawda lub fałsz.

W języku C++ w momencie tworzenia zmiennej trzeba podać jej typ, czyli wskazać, jakie dane będzie przechowywać. W Pythonie — nie. Zmienna może także zmieniać swoje typy, o czym powiemy za chwileczkę raz jeszcze. Po podaniu nazwy zmiennej przypisujemy jej wartość, a typ ustala się sam (dynamicznie).

Abyśmy mogli „dogadać się” z komputerem, o którą zmienną chodzi nam w danym momencie, musimy je w naszym programie ponazywać.

Prawidłowe nazwy zmiennych muszą spełniać pewne warunki:

- ◆ mogą składać się z następujących znaków: liter, podkreślnika (`_`) oraz cyfr,
- ◆ poszczególnych znaków nie oddzielamy spacjami,
- ◆ wielkość liter ma znaczenie,
- ◆ możemy używać cyfr pod warunkiem, że cyfra nie jest pierwszym znakiem w nazwie zmiennej.

Wybiegnijmy nieco do przodu i zobaczymy, jak wygląda działanie na zmiennych w programie. Przy okazji zwróć uwagę, że wyświetlając zmienną, nie używamy cudzysłowu.

Przykład 1. Nazwy zmiennych powinny sugerować, do czego będą służyć. Tutaj zmienna przechowuje liczbę, zatem jej nazwa to `liczba1` (bez spacji):

```
liczba1 = 3
print(liczba1)
```

Jak widzisz, do zmiennej przypisujemy konkretną wartość, podając najpierw nazwę zmiennej, następnie wpisując znak równości, a na końcu wartość, którą chcemy przypisać (`liczba1 = 3`). Kiedy to zrobimy, możemy odwoływać się do wartości zmiennej poprzez jej nazwę (`print(liczba1)`).

Oto wynik działania tego kodu:

```
3
```

Użycie spacji w nazwie zmiennej spowoduje błąd:

```
liczba 1 = 3
print(liczba 1)
```

Wynik działania to tym razem komunikat o błędzie:

```
File "<ipython-input-8-bfc16c774722>", line 1
liczba 1 = 3
```



```
^
SyntaxError: invalid syntax
```

Jeśli potrzebujemy, aby nazwa zmiennej składała się z wielu wyrazów, to każdy z nich oddzielamy podkreślnikiem, czyli znakiem „_”:

```
stolica_twojego_kraju = "Warszawa"
print(stolica_twojego_kraju)
```

Wynik działania:

```
Warszawa
```

Zamiast tego, możemy zaczynać poszczególne wyrazy (oprócz pierwszego) wielką literą (to tzw. *notacja camelCase*):

```
stolicaTwojegoKraju = "Warszawa"
print(stolicaTwojegoKraju)
```

Wynik działania jest oczywiście taki sam:

```
Warszawa
```

Zmienne, w których nazwach choć jedna litera jest różna, są uważane za różne (pamiętaj, że rozróżniamy także duże i małe litery):

```
kot = "dachowiec"
Kot = "Rudy"
print(kot)
print(Kot)
```

Wynik działania:

```
dachowiec
Rudy
```

Jak widzisz, kot i Kot to dwa różne koty!

Nazwa zmiennej może wprawdzie zawierać polskie znaki, jednakże lepiej ich nie stosuj. My też zazwyczaj nie będziemy tego robić, ten przykład jest pod tym względem wyjątkowy:

```
imię = "Janek"
print(imię)
```

Wynik działania:

```
Janek
```

Jak już widziałeś w przykładzie z kotem, zmiana wielkości liter w nazwie zmiennej jest przyczyną wielu błędów:

```
imie = "Janek"
print(Imie)
```

Wynik działania:

```
NameError Traceback (most recent call last)
<ipython-input-5-adf79d1ad46f> in <module>
1 imie = "Janek"
----> 2 print(Imie)
NameError: name 'Imie' is not defined
```

Błędy wykonania programu powoduje także zrobienie literówki w nazwie zmiennej. Poniżej utworzyliśmy zmienną imię (po raz kolejny zatem zastosowaliśmy polski znak — to naprawdę ostatni raz), a w instrukcji print próbujemy odwołać się do zmiennej imie, która w naszym programie nie istnieje:

```
imię = "Janek"
print(imie)
```

Wynik działania potwierdza wystąpienie błędu:

```
NameError Traceback (most recent call last)
<ipython-input-5-adf79d1ad46f> in <module>
1 imię = "Janek"
----> 2 print(imie)
NameError: name 'imie' is not defined
```

W Pythonie ta sama zmienna może być redefiniowana, czyli raz być liczbą, a innym razem tekstem:

```
moja = 3
print(moja)
moja = "trzy"
print(moja)
```

Wynik działania:

```
3
trzy
```

Użycie niedozwolonego znaku w nazwie zmiennej spowoduje błąd:

```
jakas!zmienna = 3
```

Wynik działania:

```
File "<ipython-input-8-bfc16c774722>", line 1
jakas!zmienna = 3
^
SyntaxError: invalid syntax
```

Typ zmiennej można sprawdzić używając funkcji `type`, podając jej nazwę zmiennej — zgodnie ze składnią `type(nazwaZmiennej)`, przy czym zamiast `nazwaZmiennej` wpisujemy, oczywiście, nazwę zmiennej, której typ chcemy sprawdzić.

Dla tekstu, liczb i wartości logicznych mamy odpowiednie, następujące typy: **str** (tekst), **int** i **float** (liczby) oraz **bool** (wartości logiczne).

```
tekst = "Ja"
calkowita = 7
rzeczywista = 2.3
logiczna = True
print(type(tekst))
print(type(calkowita))
print(type(rzeczywista))
print(type(logiczna))
```

Wynik działania:

```
<class 'str'>
<class 'int'>
<class 'float'>
<class 'bool'>
```

Łańcuchy

Upraszczając nieco, można powiedzieć, że łańcuch (ang. *string*) to tekst. Znaki mają swoją kolejność, a cały łańcuch długość. W C++ jest oddzielny typ na jeden znak, a w Pythonie — nie. Jeden znak to tylko łańcuch o długości jednego znaku.

Łańcuchy możemy przede wszystkim wprowadzać i wyświetlać (o czym będzie powiedziane bardziej szczegółowo w następnym rozdziale).

Wyświetlmy przykładowy tekst, używając zmiennej:

```
mojTekst = "Jak się czujesz?"
print(mojTekst)
```

Oto wynik działania tego kodu:

```
Jak się czujesz?
```

Możemy też to zrobić, jak widziałeś to już wcześniej, bez używania zmiennej:

```
print ("Jak się czujesz?")
```

Wynik działania jest taki sam:

Jak się czujesz?

Łańcuchy możemy łączyć. Używamy do tego operatora „+”:

```
powitanie = "Cześć, jak się masz "
imie = "Piotrek"
powitanieSpersonalizowane = powitanie + imie
print(powitanieSpersonalizowane)
```

Wynik działania:

Cześć, jak się masz Piotrek

Zauważ, że na końcu zmiennej powitanie, przed zamknięciem cudzysłowu, wpisaliśmy spację. Gdybyśmy tego nie zrobili, w wyniku połączenia łańcuchów powitanie i imie otrzymalibyśmy ciąg wynikowy w postaci:

Cześć, jak się maszPiotrek

Możemy wyświetlać pojedyncze znaki łańcuchów — pisząc w nawiasie kwadratowym, który (licząc od 0 — tak zazwyczaj liczy się w programowaniu pozycje, m.in. w tablicach, o których będzie jeszcze mowa) znak chcemy wyświetlić.

Zdefiniujmy prostą zmienną łańcuchową mebel, przypiszmy jej wartość stół, po czym wyświetlmy znaki znajdujące się na pozycji zero i jeden:

```
mebel = "stół"
print(mebel[0])
print(mebel[1])
```

Wynik działania:

s
t

Pamiętajmy, że nie możemy zmieniać łańcucha poprzez podmianę znaków (co jest możliwe np. w C++):

```
mebel = "stół"
mebel[2] = "x"
```

Oto wynik tego kodu:

```
TypeError Traceback (most recent call last)
<ipython-input-20-1c12e950cfe1> in <module>
1 mebel = "stół"
----> 2 mebel[2] = "x"
TypeError: 'str' object does not support item assignment
```

Liczby całkowite

Przypomnijmy, że liczby całkowite to liczby: 0, 1, 2, 3 itd., oraz liczby do nich przeciwne (czyli ujemne — z minusem). W Pythonie typem dla liczb całkowitych jest `int` (od ang. *integer* — całkowita).

O operacjach, jakie wykonujemy na liczbach, powiemy bardziej szczegółowo w dalszej części książki. Jednak już teraz spróbujmy przeanalizować prosty przykład.

Policzmy różnicę dwóch liczb całkowitych. Wynik jest również liczbą całkowitą:

```
liczba1 = 5
liczba2 = 3
roznica = liczba2 - liczba1
print(roznica)
print(type(roznica))
```

Wynik działania:

```
2
<class 'int'>
```

Ale już wynik dzielenia tych samych liczb jest innego typu, określającego liczby rzeczywiste, czyli `float`, o którym będziemy mówić za chwilę.

```
liczba1 = 5
liczba2 = 3
iloraz = liczba2 / liczba1
print(iloraz)
print(type(iloraz))
```

Wynik działania:

```
0.6
<class 'float'>
```

Jeśli próbowałeś programować w C++, zapewne widzisz tu kolejną różnicę między tym językiem a Pythonem. W C++ w wyniku podzielenia dwóch liczb całkowitych mamy liczbę całkowitą, zaś w Pythonie jest to liczba rzeczywista (co jest zgodne z naszą intuicją).

Musisz oczywiście pamiętać, że 3 jest liczbą całkowitą, zaś 'trzy' oraz "trzy" łańcuchami. Próba dodania łańcucha do liczby (i na odwrót) spowoduje błąd.

Nie dodajemy liczb do łańcucha. Spójrz na przykład pokazujący, co się stanie, jeśli spróbujemy to zrobić:

```
a = "trzy"  
b = 3  
c = a + b
```

Wynik działania:

```
TypeError Traceback (most recent call last)  
<ipython-input-25-def6741182aa> in <module>  
1 a = "trzy"  
2 b = 3  
----> 3 c = a + b  
TypeError: can only concatenate str (not "int") to str
```

Musisz też uważać, bo łańcuchy wcale nie muszą zawierać liter — "3" (zapisane w cudzysłowie) to także łańcuch, a nie liczba. W związku z tym wykonanie takiego działania:

```
a = "3"  
b = 3  
c = a + b
```

zwróci taki sam błąd jak poprzednio:

```
TypeError Traceback (most recent call last)  
<ipython-input-24-c696c82f222f> in <module>  
1 a = "3"  
2 b = 3  
----> 3 c = a + b  
TypeError: can only concatenate str (not "int") to str
```

Liczby zmiennoprzecinkowe

Liczby zmiennoprzecinkowe są to liczby rzeczywiste, czyli takie, które posiadają część ułamkową (która — uwaga — może być również równa zeru, co nie zmienia typu tej liczby czy zmiennej ją reprezentującej). Mogą to być np. liczby: 3,6, 5,7234, 11,0. Przy pisaniu programów wykorzystujących liczby rzeczywiste musisz pamiętać jeszcze o jednym. Podczas gdy w języku polskim używamy przecinka do oddzielenia liczby od części ułamkowej (3,5), w angielskim używa się do tego kropki (3.6). I to właśnie taki zapis — z kropką — musisz stosować w edytorze Pythona oraz wszędzie, gdzie piszesz kod w tym języku.

Typ zmiennej dla liczb rzeczywistych to `float`. Dodajmy jeszcze, że liczby zmiennoprzecinkowe, czyli rzeczywiste, są prezentowane w pamięci komputera z pewną dokładnością.

Przykład 1. Wiemy, że $\frac{1}{3}$ (czyli 1/3) jest w gruncie rzeczy liczbą nieskończoną, ale w programie otrzymamy konkretną, zależną od ustalonej precyzji, liczbę cyfr po przecinku.

```
liczba = 1/3
print(liczba)
```

Wynik działania przy domyślnej precyzji to:

```
0.3333333333333333
```


Przykład 2. Liczba, w której nie podaliśmy części ułamkowej, jest traktowana jako liczba całkowita, zaś ta, która ją posiada, jest liczbą zmiennoprzecinkową.

```
a = 5
print(type(a))
b = 5.0
print(type(a))
```

Wynik działania:

```
<class 'int'>
<class 'float'>
```

Zwróć uwagę, że w liczbie 5.0 zawarta jest część ułamkowa, choć w tym przypadku jest ona równa 0.

Liczba typu `float` może być wynikiem działań na liczbach całkowitych — dzieje się tak w przypadku dzielenia.

Wartości logiczne

Typ logiczny to typ danych, który ma tylko dwie wartości: prawdę (`True`) oraz fałsz (`False`). Jest on jednak bardzo ważny, dzięki niemu wykonuje się cały szereg czynności w programowaniu.

Przykład 1. Typem zmiennej logicznej jest `bool`:

```
prawda = True
print(type(prawda))
```

Wynik działania:

```
<class 'bool'>
```

Typ logiczny używany jest między innymi po to, aby stwierdzić prawdziwość jakiegoś warunku.

Przykład 2. Zobaczmy, co się wyświetli w wyniku sprawdzenia, czy liczba 3 jest większa od 5:

```
print(3 > 5)
```

Wynik działania:

```
False
```

Za pomocą operatorów logicznych, które poznasz bardziej szczegółowo w dalszych rozdziałach, możemy budować także złożone wyrażenia.

Przykład 3. Sprawdźmy, czy 5 jest równe 6 lub 6 jest mniejsze niż 9:

```
print(5 > 6 or 6 < 9)
```

Wynik działania:

```
True
```

Nie przejmuj się, jeśli nie wiesz, co znaczy użyty w tym przykładzie operator `or`. Podobnie jak `and` w następnym. Zostanie to później wyjaśnione.

Przykład 4. Zobaczmy, czy 6 jest większe niż 7 i 4 jest mniejsze niż 7:

```
print(6 > 7 and 4 < 7)
```

Wynik działania:

```
True
```


Przykład 5. Porównajmy teksty, używając operatora porównania (`==`):

```
a = "Ala"  
b = "ala"  
c = "Ala"  
print(a == b)  
print(a == c)
```

Wynik działania:

```
False  
True
```


Jest niezwykle ważne, żebyś pamiętał, że do porównywania służy operator zapisywany jako dwa kolejne znaki równości (`==`), a nie jeden taki znak (`=`); pojedynczy znak równości, jak być może pamiętasz, używany jest do przypisywania do zmiennej określonej wartości.

Na koniec podrozdziału warto wspomnieć o jeszcze jednym fakcie, który pozwoli nam sprawniej operować na zmiennych: możemy im przypisywać nie tylko wartości liczbowe czy tekstowe, ale również wartości innych zmiennych.

Niech `a = 2`, zaś `b = 9`. Chcemy zamienić wartości zmiennych, czyli sprawić, by w zmiennej `a` było to, co jest w `b`, zaś w `b` to, co jest w `a`:

```
a = 2
b = 9
# w zmiennej o nazwie pomocnicza przechowamy to, co teraz jest w zmiennej a
pomocnicza = a
# do zmiennej a przypiszemy to, co jest w zmiennej b
a = b
# do b przypiszemy teraz to, co jest w zmiennej pomocniczej (czyli pierwotną wartość zmiennej a)
b = pomocnicza
print(a)
print(b)
```

Wynik działania:

```
9
2
```

Znak `#` oznacza, że w tym miejscu jest komentarz, czyli tekst widoczny dla programisty, ale ignorowany przez interpreter Pythona. Dzięki niemu możemy robić dowolne notatki w swoich programach. Jest to bardzo ważne, bo po dłuższym czasie od napisania programu możemy nie pamiętać, co jest przechowywane w poszczególnych zmiennych czy co robią poszczególne instrukcje; bez komentarzy zorientowanie się nawet we własnym kodzie może być trudne, a bardzo trudne, jeśli pisał go ktoś inny.

Zadania do samodzielnego rozwiązania

Zadanie

1

Napisz programy, w których stworzysz kilka zmiennych. Przypisz im pewne wartości i wyświetl je. Możesz wzorować się na poniższym przykładzie:

```
pierwszy = "kolega"
print(pierwszy)
```

Zadanie**2**

Zobacz, które znaki można umieszczać w zmiennych, np.: ?, _, -, +, @ itp. Czy cyfra albo podkreślnik (_) może być na początku nazwy zmiennej?

Zadanie**3**

Podaj typy zmiennych:

```
Zmienna = 2.3
Zmienna = 3
Zmienna = 2,3
Zmienna = 'Asia'
Zmienna = "Marysia"
Zmienna = 2,3
```

Czy próba stworzenia którejs z zmiennych zadeklarowanych w ten sposób spowoduje błąd? Jeśli tak, to której i dlaczego?

Zadanie**4**

Jaki będzie wynik poniższych programów? Określ typ danych wyników.

```
# Pierwszy program
w = 4
s = 7
z = w + s

# Drugi program
w = '10'
s = '23'
z = w + s

# Trzeci program
w = 345
s = '90'
z = w + s

# Czwarty program
w = "43"
s = '56'
z = w + s

# Piąty program
w = 23
s = 45.0
z = w + s

# Szósty program
w = 67.0
```

```
s = 45.0
z = w + s
```

```
# Siódmy program
w = 23
s = 46.0
z = s / w
```

Zadanie

5 Sprawdź, które z wyrażeń w1, w2, w3, w4 są prawdziwe, czyli mają wartość True, a które fałszywe — mają wartość False. Nie przejmuj się, jeśli na razie nie rozumiesz wszystkich użytych w tym kodzie konstrukcji.

```
# Pierwszy program
a = True
b = False
w1 = a and b
w2 = a or b
w3 = not(a) or b
w4 = not(a or b)

# Drugi program
a = ('0n' == 'on')
b = (5 > 6 or True)
w1 = a and b
w2 = a or b
w3 = not(a) or b
w4 = not(a or b)
```

Zadanie

6 Poukładaj zdanie ze zmiennych. Połącz i wyświetl.

1. a = 'Ja', b = 'zakupy', c = 'lubię', d = 'bardzo'
2. a = 'poniedziałku', b = 'lubię', c = 'Nie'
3. a = 'Nemo', b = 'jest', c = 'Gdzie'

Zadanie

7 Wykonanie których spośród poniższych przykładów spowoduje błąd i dlaczego?

1. a = 5, b = 7, c = a + b
2. a = 13, b = -6, c = a + b
3. a = 51, b = '7', c = a + b
4. a = '26', b = 7, c = a + b

5. $a = '26'$, $b = 7.7$, $c = a + b$

6. $a = '37'$, $b = '7.7'$, $c = a + b$

7. $a = 47.3$, $b = 7.7$, $c = a + b$

8. $a = 47.3$, $b = 7.7$, $c = a / b$

9. $a = 67.7$, $b = '7.9'$, $c = a / b$

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

Dlaczego właśnie Python?

```
... self.title = python
... self.subtitle = everyday
... self.paragraph = everyday
...
>>> Programmer = Learning("learn", python, "everyday")
>>> print Sue
<__main__.Programmer instance at 0x32111320>
>>> print Programmer.subtitle
python
```

Pierwsza odpowiedź, jaka się nasuwa, jest dość oczywista: ponieważ Python to jeden z najprostszych do nauki języków programowania. **Najkrótszy program zajmuje tylko JEDNĄ linijkę.** Z małą pomocą naszego praktycznego zeszytu ćwiczeń każdy adept sztuki programowania zdoła szybko opanować podstawy tego języka i zacznie w nim pisać swoje pierwsze programy.

Druga odpowiedź wydaje się z pozoru zaprzeczać pierwszej. Bo choć Python jest prosty, to drzeźnią w nim wielkie możliwości. Korzystają z niego bowiem zarówno początkujący programiści, jak i biegli w swoim rzemiośle developerzy aplikacji mobilnych i desktopowych, prowadzi się w nim obliczenia związane ze sztuczną inteligencją, tworzy moduły dla operacji matematycznych, statystycznych oraz finansowych. **Programiści Pythona należą do najlepiej opłacanych specjalistów na świecie!**

Wygląda na to, że przygodę z programowaniem faktycznie warto zacząć od Pythona. **Dzięki pracy z naszym praktycznym zeszytem:**

- * *Poznasz software, w którym będziesz działać*
- * *Opanujesz podstawowe terminy, których używają programiści Pythona*
- * *Nauczysz się wykonywać rozmaite operacje w tym języku*
- * *Zacznieś kodować!*

Helion

 helion.pl

 HELION SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
helion@helion.pl

Sprawdź nasze szkolenia!

AKADEMIA IT & BUSINESS

HELIONSZKOLENIA.PL

KOD KORZYŚCI
Sięgnij po więcej! ▶

ISBN 978-83-283-5820-1

INFORMATYKA W NAJLEPSZYM WYDANIU

Cena: 39,90 zł